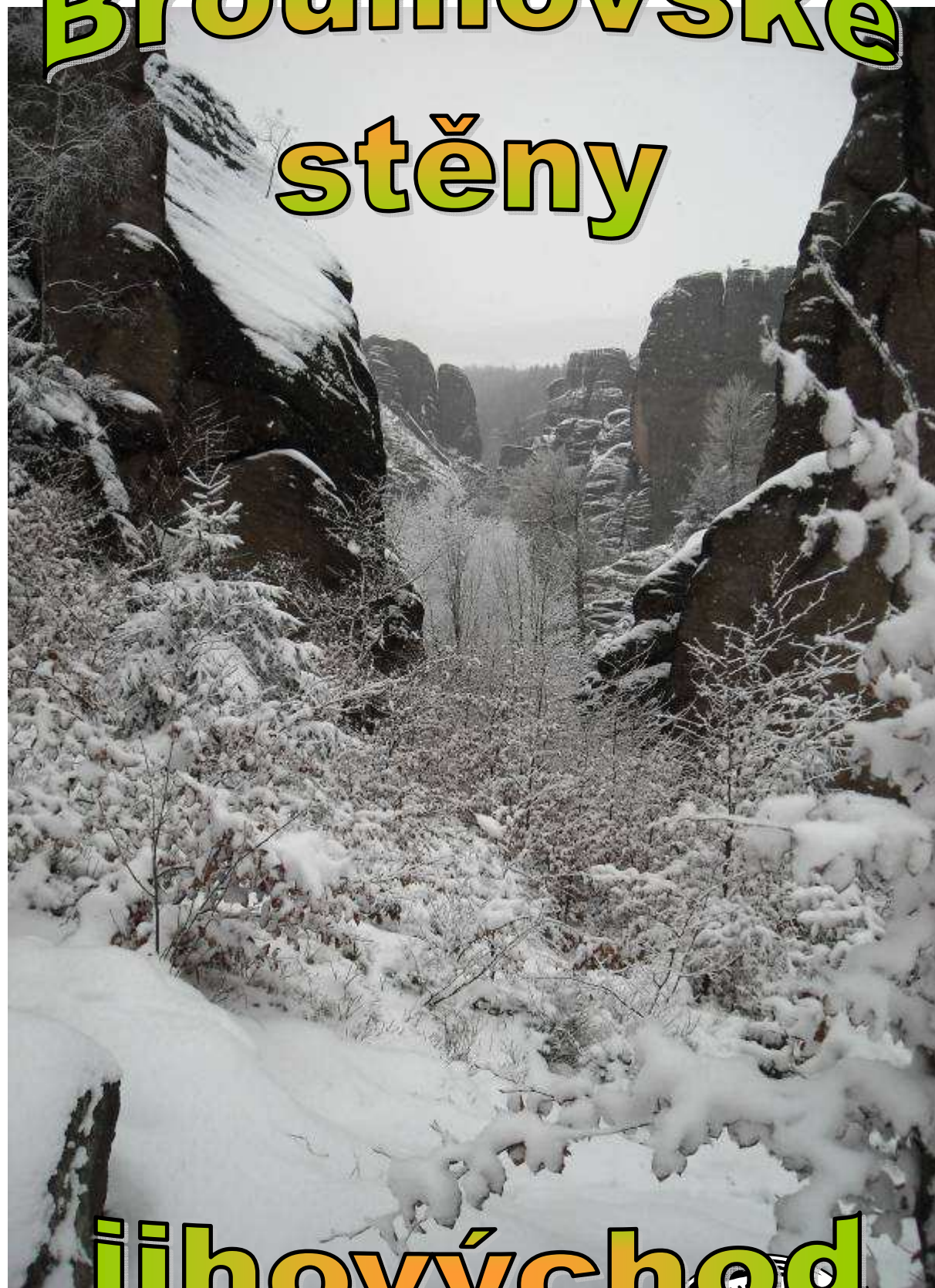

Broumovské stěny

jihovýchod

*„V životě je toho mnoho, co za to stojí
a proto tak rád cestuji.*

Snažím se žít ale ve shodě s přírodou.

*Jsem spokojený i s dnešním výletem,
přestože počasí nebylo ideální.*

Spokojenost je pro mě velké bohatství.“

Broumovské stěny – jihovýchod 16.12.2009

Večer před výletem jsem na pozvání starosty v Porotním sále s Jitkou prožil slavnostní předvánoční setkání s mnoha zajímavými lidmi v příjemné, přátelské atmosféře. Nechybělo dobré jídlo a kvalitní francouzská vína. Měl jsem mnoho rozhovorů s přáteli a nakonec ještě dlouhý pohovor se senátorem Liškou, který má velký obdiv k Jitce a jejímu fotografování. Nechci se nechat zahanbit a tak ráno jedu fotit do skal, znovu na Broumovské stěny. Byl jsem tu nedávno a v minulém deníčku na straně 6 mimo jiné píši: “přestože mrholilo a později začal drobný déšť, scenerie skal je tu překrásná a určitě se sem brzy vrátím a dokončím celý přechod Broumovského hřebene až k Hronovu“. Jen šest dní to trvalo a jsem tu znovu. Proč znovu na Broumovské stěny? Líbilo se mi tady, i když byla mlha a drobně pršelo. Je tu téměř panenská příroda, romantické skalní útvary, rokle, vyhlídky daleko do kraje. Tato přírodní rezervace mě opravdu uchvátila a rád na ni vzpomínám. Dvanáct kilometrů dlouhý zalesněný hřeben se táhne od Honského Špičáku (652) až k hraničnímu sedlu pod Hejšovinou. Skalnatý hřeben je jen několik metrů široký. Je tu obrovský klid jako málo kde jinde. V pískovcových skalách jsou hluboké rokle a soutěsky a zajímavé jsou tzv. Slavonské hříby nad obcí Slavný. Podobu hříbů získaly nerovnoměrným zvětráváním hornin.

Broumov nádraží- náměstí 1 km – Křinice 4 km – Hvězda, tur. chata (672) 8 km - Supí kříž 9.5 km - Nad roklí 11 km – Slavný 14 km – Police nad Metují 20 km

Vlakem v 6.33 hod. z Jičína jsem jel přes Hradec Králové s přestupem ve Starkoči, Václavicích a Meziměstí do Broumova, kde jsem vystoupil v 9.55 hod. Vzdálenost úctyhodných 151 km za 72 Kč. Ve vlaku jsem si mimo jiné přečetl pravidelný sloupek syna Štěpána v MFDnes, kde mi „mluvil z duše“, když píše jak je amorální vytvářet dluhy, které budou platit další generace. Ve vlaku se mnou cestují většinou mladí lidé,

studenti a pohledná děvčata. Proč to píše? Můj spolužák Petr S. mě nedávno kritizoval, že píše jen o přírodě a zapomínám na lidi. S výtkou souhlasím, ale jen částečně. V poslední době také

mne nejvíce zajímají lidé, které na cestách potkávám. Právě proto chci jít už v dubnu počtvrté poutní cestu do Santiaga de Compostella. Nemusím už vidět a fotit krásné románské památky, pestrou zajímavou krajinu, ale

chci jít a mluvit s lidmi, poznávat jejich životní osudy, zkušenosti, názory. Bohužel v této předvánoční době na českých horách je turistů velmi málo a poutníky jsem nepotkal ani na mé nedávné poutní cestě do Hejnice.

Za drobného sněžení, teploty asi -5°C jsem si prohlédl upravené broumovské náměstí

a líbil se mi hlavně kostel Petra a Pavla při cestě do vesnice Křinice, kde jsou staré velké statky a mnoho křížků podél cesty. Na kraji obce je jeden dřevěný kříž obnovený 1.9.1999 za účasti mladých lidí z celého

světa včetně Japonska. Nechybí ani památník na návštěvu presidenta Havla 14.8.2001. Nejprve podél potoka, později přes zasněžené

pole jsem vystoupal ke kapli

Panny Marie Sněžné
z roku 1709

a po kamenných namrzlých schodech vyšel k chatě Hvězda, kde je restaurace a vedle ní velká kaple Panny Marie. Odtud jsem procházel labyrintem skal s krásnými vyhlídkami a roklemi, stále častěji nahoru a dolů. Stále drobně sněžilo a tak zvláště sestupům jsem musel věnovat maximální pozornost, neboť skály byly navíc namrzlé. Byl jsem si vědom, že tudy několik dní nikdo asi nepůjde, kdo by mě tu našel v případě

úrazu. Když jsem se přiblížil nejvýše položené osadě Slavný 630 m n.m., kde jsou kamenné hříby, rozhodl jsem se raději sestoupit do civilizace. Na konec hřebenu po Vambeřické stezce zbývalo ještě asi 5 km k Machovskému kříži a to už by byla tma. Pohodlnou polní cestou jsem

pokračoval do Police nad Metují a ihned autostopem se zajímavým lesním inženýrem jsem za pár minut přijel do Hronova. Vlak odjížděl až za hodinu a tak jsem využil za 4 minuty odjíždějící prázdný autobus do Hradce Králové, kam

jsem přijel za hodinu – jízdné 55 Kč. Za necelých 10 minut už jsem seděl ve vlaku do Jičína, kam jsem přijel už v 18.25 hodin a kde začalo hustě sněžit. Jízdné vlakem 27 Kč za 52 km.

Další pěkný výlet, opět skoro zadarmo. Snad i přiložené snímky o tom vypovídají lépe než můj skromný komentář. Jsem rád, že také Jitka si tento den příjemně užila v Praze, kde shlédla tři zajímavé výstavy.

Na konec roku chci poděkovat svým „milým čtenářům“ za trpělivost a čas, který ztrácí čtením mých zápisků z poutí doma i venku, za jejich připomínky, a popřát všem šťastné prožití vánočních svátků. Budu rád, když se v příštím roce opět někteří připojí k mým výletům pěšky, na kole či na lyžích nebo sněžnicích.

V Jičíně 17. prosince

I v a n

Jitka Press
Jičín
Copyright © Jitka 2009

